

det kræver forskning, nyt materiel, uddannelse osv. osv., men det er vi med på.

Jeg er faktisk så optimistisk, at jeg tror, at vi med Bichel-rapporten og med det niveau, vi er nået til i debatten, er nået frem til en milepæl i dansk politik om pesticidanvendelse, hvor vi har fået en lidt mere fælles forståelse af, hvordan det hele hænger sammen.

Steen Gade (SF):

Man kan jo sige, at debatten er blevet afspejlet i den store, brede enighed om en vedtagelse, og det er vel heller ikke så underligt. For det første ligger der et grundigt arbejde bag, og for det andet er det en procesvedtagelse, som først og fremmest giver besked om, hvornår vi for alvor vil tage fat på diskussionen.

Det er klart, at vi har forskellige indfaldsvinkler til tingene; men det, jeg nu tror på, og som jeg også synes jeg har kunnet høre i debatten, er, at rapporten rent faktisk kan bruges og oven i købet måske med endnu større held end den dokumentation, vi havde i forbindelse med Vandmiljøplan II. Vi har nu en fælles referenceramme, og selv om vi ikke nødvendigvis alle sammen er helt enige i alle analyserne og konklusionerne i Bichel-rapporten, kan vi måske politisk blive enige om, at det er den, man bruger. Hvis det i virkeligheden er det, der er kommet ud af debatten, mener jeg ikke, det er så ringe – set ud fra tankegangen om at få sat en proces i gang, som fører til stadig mindre belastning med pesticider i et rullende og dynamisk system.

Fru Lene Espersen snakkede om, at det var meget vigtigt, at økologien blev markedsstyret. Problemet har jo været med økologien, at den ikke fik lov at komme ind på markedet, fordi der sad nogle monopoler i mange år, som sørgede for, at man sådan set ikke kunne få økologiske varer, selv om man gerne ville have dem, og i hvert fald slet ikke kunne få dem til nogle konkurrencedygtige priser, fordi markedet ikke fik lov at etablere sig. Den diskussion er altså ikkeeksisterende. Det har jo været sådan, at det har været socialisterne, der har kæmpet for at få noget marked ind i økologien. Det er vi ikke imod, det er vi faktisk store tilhængere af, og vi synes også, at kampen har virket. Så det argument kan ikke bruges til en konflikt på økologiområdet.

Det tredje ben, altså det ben, der hedder økologibenet, har jo været noget diskuteret her i dag; men jeg regner f.eks. ikke med, at fru

Helga Moos tegner Venstre her, og jeg forstod det heller ikke på hr. Hans Christian Schmidt. Det er næsten, som om fru Helga Moos kun vil tage ordet – i hvert fald i denne debat – for at sige, hvor forfærdelig økologi er. Men jeg har forstået, at det hverken er landbrugets eller Venstres synspunkt, og det er ret så betryggende.

Fru Lene Espersen var inde på, at evalueringen skulle vi putte gulerødder i og ikke, kan man sige, true med, at næste fase bliver hårde. Men behøver vi overhovedet at diskutere så meget, at det bliver hårdere? Hvis tankegangen er, at vi skal have minimeret belastningen set i et 10-årigt perspektiv, kan vi komme til at diskutere, hvor hurtigt det skal gå, og så synes jeg da, det er rigtigt at trække både gulerødder og andre elementer ind, for man kan jo ikke sige til folk, at om 3 år holder vi op med at tænke i, at I skal minimere. Der er jo mange uudnyttede muligheder, også i dansk miljøpolitik. Hvis der er opfundet en ny teknologi, som måske er lidt dyr, kunne man vel give rabat til dem, der vil i gang med robotter og den slags ting, hvis de kan være udviklede om 3 år. Vi har masser af muligheder at spille på, hvis vi vil.

Om hr. Svend Aage Fauerholdts forslag til vedtagelse, hvori der står, at vi skal indhente udtalelser fra de berørte erhverv, vil jeg bare sige, at den kan man jo ikke stemme for, for så vil Dansk Folkeparti efter denne debat blive kendt for, at man vil bruge lige så mange hundredtusinder kroner på at lave en rapport, som der allerede er brugt, og det er altså meningsløst. Rapporten er jo allerede lavet. Man har hørt udtalelserne fra de berørte erhverv, og det værste for Dansk Folkeparti er jo så i denne situation, at de berørte erhverv anbefaler noget, der fører til, at vi skal minimere eller begrænse pesticidanvendelsen.

Jeg vil sige til hr. Søren Kolstrups betragtninger om, at økologien er for dårligt belyst i rapporten, at det er jeg enig i, og jeg tror ikke, det bare er mig selv, der er enig i det. Så vidt jeg husker, blev det også fremført fra udvalget selv, at det nok havde haft lidt for kort tid til at kigge på hele økologiområdet, og det er vi her i Folketinget ansvarlige for. Vi kom jo først og krævede det lidt sent i forløbet, og det er nok en af de sager, vi må kigge nærmere på i de kommende år for at få den bedre belyst.

Ellers vil jeg bare slutte med at sige, at jeg synes, vi har kunnet enes om en god vedtagelse, som – selv om det er en procesvedtagelse – er